

Posudek bakalářské práce Vítězslava Šerého

Pro svoji bakalářskou práci zvolil téma figury. Mužské realisticky zpracované figury ve zmenšeném měřítku. Stejně tak jako u jeho předchozích figur nejsem schopný odhadnout co jeho práce vyjádří. Z konzultací vím, že chce, aby postava vše vysvětlila sama jen svoji formou a zvolenou posicí. V jiných případech bych byl k předpokládanému výsledku dost skeptický ale v případě Víti Šerého by to mohlo být jinak. Už jsem si zvykl, že dokáže překvapit. V prvním semestru a vlastně u všech prací na zadání k překvapení také často docházelo. Když vytvořil zátiší s otevřenou bonboniérou, přemodeloval ho a odlil, překvapil mě podivně zvolenou závěrečnou barevností celého objektu, kterou zcela popřel tvary které tak složitě a pracně budoval. Na téma volný autoportrét předložil velký kus růženínu na nerezovém stojanu. Tuto věc jsem vnitřně akceptoval až v instalaci ateliérové výstavy. Jeho tříčtvrteční figura byla dobře vymodelovaná ale posice kterou zvolil byla tak podivně banální, divadelní s atributy krystalického klišé, že jsem tomu nemohl uvěřit. Snažil jsem se najít si k němu cestu. Figuru v životní velikosti vymodeloval dobře a potvrdil tak, že sochařský talent má. Jako volné téma si zvolil figuru kterou celou zamotal do obvazů. Tam se mu poprvé podařilo formou otevřít jinak banální téma a figura mě i komisi velmi zaujala. To se mu už nezdařilo u jeho další práce na téma drapérie. Zvolil zmenšenou dívčí postavu oblečenou do sukně. V soše se pokusil propojit reálnou a modelovanou drapérii. Nepodařilo se mu ale vyvážit zvolené téma s formou a obsahem a tak si nikdo moc s figurou nevěděl rady. Možná tím poučen vytvořil následujícím šestém semestru tematicky přesnější a jednodušší figuru ležící dívčí postavy. Figura byla v životní velikosti a oblečená ležela schoulená na zemi. Použil u ni hyperrealistické detaily a dosáhl jednoduchého a čistého účinku. Jak už jsem se na začátku zmínil vrátil se ve své bakalářské práci k tématu zmenšené realistické figury, tedy k formě která je pro něj mnohem těžší než práce ve skutečném měřítku. Svoji práci nazval Do sebe. Vymodeloval nahou mužskou postavu v postoji a gestu, které má vyjadřovat obrácení se do sebe. Nevím jestli je gesto čitelné ale myslím si, že na tom tolik nezáleží. Důležitá je v případě této sochy forma a v ní se skrývá cesta k pochopení této sochy. Socha je zhruba 80 cm vysoká tedy jasně podživotní zhruba v polovičním měřítku reálné lidské postavy. Rozměr vyšel ze způsobu práce a z možností materiálu ve kterém byla socha modelovaná. Autor sochu modeloval z plastelíny a rozměr zvolil tak aby detaily sochy byly stále ještě realizovatelné při co největším zmenšení sochy. Při použití plastelíny je to pro autora právě tento rozměr. Pečlivým propracováním detailů se snaží zachytit pozornost diváka a postupně nasměrovat tuto pozornost k výrazu obličeje. Přes obličej se pokouší otevřít cestu dovnitř sochy k její podstatě. I když není postava a její obličej portrétem konkrétní osoby jde vlastně o fiktivní autoportrét. Nemyslím tím nezáměrný autoportrét jakým je v podstatě každá figurální neportrétní socha ale naopak jde o cílené zachycení autorova osobního prožitku na formálně cizí vymyšlené postavě. V literatuře je tento postup dost běžný ale v sochařství se s tím setkávám poprvé. Poprvé možná proto, že na výsledné soše se bez odhalení tento koncept vlastně neprojeví a tak autoři, kteří pracovali podobně si touto informací o inspiraci nechali pro sebe. Nevím jak bych se na sochu díval kdybych tuto celou genezi neznal. Určitě by mě ale zaujala forma a přesnost detailů vzhledem k měřítku sochy. Protože v době kdy tento posudek píšu není socha ještě hotová a protože na definitivním dokončení právě u takové sochy velmi záleží mohu si vzhledem k tomu že znám předchozí práce Vítězslava Šerého výsledek představit. Definitivní hodnocení ale nechávám až na úplný závěr kdy sochu uvidím nainstalovanou. Práci hodnotím stupněm.....

Gabriel

Michal